Grila nr.4

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ICCJ
- 31 ianuarie 2021 -

©©1909

SECŢIA I CIVILĂ

©©1909

Grila nr.4

Secţia I Civilă - Drept civil

1 Daunele-interesele moratorii:

A. nu se pot cumula cu executarea în natură a obligației;

B. reprezintă echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a executării parțiale a obligației;

C. se pot cumula cu executarea în natură a obligației.

2 Persoana fizică proprietară a unui imobil:

A. poate intenta acțiune negatorie împotriva altei persoane care se pretinde proprietara imobilului, dacă aceasta din urma nu are posesia imobilului respectiv;

B. dobândește, prin accesiune, tot ce se încorporează în bun, dacă legea nu prevede altfel;

C. este prezumată ca fiind autoarea oricărei lucrări făcute asupra imobilului, proba contrară nefiind permisă de lege decât în cazul în care proprietarul imobilului nu și-a intabulat dreptul de proprietate asupra lucrării noi.

3 În materia solidarităţii pasive:

A. hotărârea judecătorească pronunțată împotriva unuia dintre codebitorii solidari are autoritate de lucru judecat faţă de ceilalţi codebitori;

B. hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea unuia dintre codebitorii solidari profită şi celorlalţi, afară de cazul când s-a întemeiat pe o cauză ce putea fi invocată numai de acel codebitor;

C. în toate cazurile, hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea unuia dintre codebitorii solidari profită şi celorlalţi codebitori.

4 În materie de moștenire, sub sancțiunea nulității absolute:

A. este interzisă renuntarea la o moștenire încă nedeschisă;

B. orice succesibil poate cere instanței judecătorești să declare nedemnitatea de a moșteni în termen de un an de la data deschiderii moștenirii;

C. este interzisă liberalitatea făcută unei persoane desemnate de dispunator, cu o sarcină în favoarea unei persoane alese de gratificat.

5 Terțul care a dobândit cu bună-credință un drept de ipotecă în temeiul unui act juridic încheiat cu succesorul în drepturi al titularului de carte funciară este considerat de rea-credință dacă, la data înregistrării cererii de înscriere a dreptului în folosul său:

A. nu a cunoscut, pe altă cale, inexactitatea cuprinsului cărții funciare;

B. din cuprinsul cărții funciare nu rezultă nicio cauză care să justifice rectificarea acesteia în favoarea altei persoane;

C. a fost înregistrată o acțiune prin care se contestă cuprinsul cărții funciare.

6 Instanța de judecată nu va sesiza Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a unei legi sau ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o lege în vigoare:

A. întotdeauna când pretenţiile deduse judecăţii sunt întemeiate pe o lege abrogată;

B. dacă se invocă dispoziții de drept substanțial care nu au legătură cu soluționarea litigiului;

C. dacă instanța de contencios constituțional a respins anterior, ca inadmisibilă, excepția ridicată cu privire la aceeași normă de drept.

7 Persoana juridică:

A. se înființează pe durată determinată, dacă prin lege, actul de constituire sau statut nu se prevede altfel;

B. poate fi declarată nulă relativ în termen de un an de la data înregistrării sau înființării ei, după caz;

C. în cazul încheierii unui act juridic cu un terț, nu poate opune terțului nulitatea ei, cu excepția cazului în care se dovedește că acesta cunoștea cauza de nulitate la momentul încheierii actului.

8 Cel care este lezat, în tot sau în parte, prin uzurparea pseudonimului său, poate să ceară instanței judecătorești să dispună încetarea acestei fapte nelegitime:

A. în termen de 3 ani, calculați de la data începerii uzurpării;

B. în termen de 3 ani, calculați de la data la care uzurparea a încetat;

C. în același termen ca în cazul uzurpării numelui, dacă pseudonimul a fost ales în condițiile legii.

Timp de lucru: 3 ore

9 Motivul care determină fiecare parte să încheie contractul:

A. este ilicit si atunci când contractul este doar mijlocul folosit pentru a eluda aplicarea unei norme legale imperative;

B. trebuie să fie expres prevăzut în contract, sub sancțiunea anulabilității contractului;

C. dacă este imoral, atrage sancțiunea care intervine și atunci când consimțământul la încheierea contractului este viciat prin dol.

10 Dreptul de superficie:

A. conferă titularului său o acțiune confesorie, aceasta fiind imprescriptibilă și putând fi intentată chiar și împotriva proprietarului construcției;

B. încetează când terenul și construcția devin proprietatea aceleiași persoane, dacă există stipulație expresă în acest sens;

C. poate fi reînnoit, la împlinirea termenului pentru care fusese constituit.

11 Exercitarea dreptului de proprietate privată poate fi limitată:

A. în interes privat, însă numai prin acordul părților și doar sub condiția îndeplinirii formalităților de publicitate prevăzute de lege;

B. în interes public, prin lege;

C. pentru o perioadă de timp care nu depășește 49 de ani și numai dacă există un interes serios și legitim.

12 Când dreptul de proprietate privată are cinci titulari:

A. coproprietatea forțată poate înceta prin partaj judiciar sau prin partaj voluntar;

B. în cazul coproprietății obișnuite, cotele-părți sunt prezumate a fi egale ca întindere, până la proba contrară, iar dacă bunul a fost dobândit prin moștenire, proba contrară nu se va putea face decât prin înscrisuri;

C. pentru încheierea unui act de administrare indispensabil menţinerii utilităţii bunului, coproprietarii interesați pot cere instanței să suplinească acordul coproprietarului aflat în imposibilitate de a-și exprima voința.

13 Sub sancțiunea nulității absolute:

A. donația care are ca obiect drepturi de creație intelectuală cu o valoare mai mică de 25000 lei trebuie încheiată în formă autentică;

B. promisiunea de donație este supusă formei autentice, însă numai dacă privește un imobil;

C. contractul de donație nu trebuie să confere donatarului dreptul de a denunța unilateral contractul.

14 Posesia:

A. încetează prin înstrăinarea bunului, căci într-o asemenea situație ea se transformă în detenție precară;

B. dacă este exercitată astfel încât să nu poată fi cunoscută,precum și în mod discontinuu, aceste vicii ale ei pot fi invocate de orice persoană interesată;

C. nu poate avea ca efect uzucaparea bunurilor care, anterior intrării în posesie, fuseseră declarate prin lege inalienabile.

15 În caz de vânzare-cumpărare, obligația de garanție contra evicțiunii:

A. este indivizibilă între debitori;

B. poate fi restrânsă prin voința părților, însă nu poate fi înlăturată complet;

C. este datorată dacă viciul ascuns sau cauza lui exista la data predării bunului.

16 Proprietarul construcției cumpărate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 112/1995:

A. dobândește un drept de superficie asupra terenului aferent imobilului construcție ;

B. nu poate cere înstrăinarea terenului aferent imobilului, deoarece acesta se află în patrimoniul și în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale ;

C. are dreptul să dobândească proprietatea și asupra terenului aferent acestuia și să solicite, în caz de refuz, pe calea acțiunii în justiție, obligarea proprietarului terenului la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare.

17 Nulitatea virtuală a contractului:

A. poate fi invocată oricând, fie pe cale de acţiune, fie pe cale de excepţie;

B. intervine numai atunci când interesul ocrotit nu este unul general:

C. produce aceleaşi efecte ca şi nulitatea expresă.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII - Institutul Național al Magistraturii
Nr. 2
Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea 2020-2021

18 Dispoziția cu propunere de acordare a măsurilor compensatorii prin puncte emisă de entitatea notificată în temeiul dispozițiilor Legii nr. 165/2013 ca urmare a pronunțării unei hotărâri judecătorești :

A. va fi transmisă Secretariatului Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor după exercitarea controlului de legalitate de către prefect ;

B. va fi înaintată de entitatea notificată, împreună cu dosarul administrativ, direct către Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor ;

C. este supusă cenzurii de legalitate potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 ;

19 Vânzarea către un terţ a bunului cu privire la care există un drept de preemţiune convenţional se poate face:

A. numai sub condiţia suspensivă a neexercitării dreptului de preemţiune de către preemtor;

B. numai sub condiţia rezolutorie a neexercitării dreptului de preemţiune de către preemtor;

C. doar dacă dreptul de preemţiune este legal, iar nu convenţional

20 Schimbarea domiciliului:

A. operează numai atunci când cel care se mută într-un anumit loc are intenția de a avea acolo locuința principală;

B. nu va putea fi niciodată opusă altei persoane, dacă nu a fost menționată în cartea de identitate;

C. se prezumă, în cazul în care persoana vinde imobilul în care locuiește.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII - Institutul Național al Magistraturii - Nr. 2 Concursul pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la înalta Curte de Casație și Justiție, sesiunea 2020-2021

Timp de lucru: 3 ore

Secţii civile (Secţia a II-a Civilă) - Drept procesual civil

21 În cazurile expres prevăzute de lege:

A. judecătorul va dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, însă dacă părţile se împotrivesc, instanţa va respinge cererea principală fără a se pronunţa pe fondul ei;

B. hotărârile date în apel nu sunt supuse recursului;

C. recurentului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

22 Renunţarea la dreptul pretins:

A. produce aceleaşi efecte ca şi renunţarea la judecată, indiferent de instanţa înaintea căreia este făcută;

B. se poate face şi în căile extraordinare de atac, chiar şi fără acordul pârâtului;

C. atrage obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată către pârât, chiar dacă acesta nu le-a cerut în mod expres.

23 Poate pune concluzii asupra recursului:

A. fostul soţ al intimatului, dacă este licenţiat în drept şi a fost mandatat prin procură autentică;

B. consilierul juridic al recurentei persoană juridică;

C. fiul recurentului, care nu are calitatea de avocat, dacă este absolvent încă nelicențiat al unei facultăți de drept.

24 Când prin cererea de recurs se invocă în mod întemeiat faptul că s-a încălcat autoritatea de lucru judecat, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, ca instanţă de recurs, va dispune:

A. casarea deciziei atacate şi trimiterea cauzei spre rejudecare la instanţa de apel;

B. casarea deciziei atacate şi respingerea acţiunii ca inadmisibilă;

C. casarea deciziei atacate şi trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanţă

25 Dacă obiectul pricinii nu se află în fiinţă:

A. se poate exercita revizuirea chiar şi atunci când hotărârea atacată nu evocă fondul;

B. partea interesată poate alege între a declara fie recurs, fie revizuire împotriva hotărârii date în apel;

C. revizuirea este admisibilă atât în cazul în care bunul a pierit după pronunțarea hotărârii, cât şi în cazul în care a pierit în cursul judecăţii.

26 Intervenientul voluntar accesoriu:

A. devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii principale;

B. are aceleaşi drepturi procesuale ca şi intervenientul voluntar principal, ambii având calitatea de parte în proces;

C. devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii de intervenţie printr-o încheiere motivată.

27 Înscrisurile noi depuse în recurs:

A. sunt admisibile numai dacă servesc la susţinerea sau combaterea motivelor de recurs;

B. sunt admisibile atunci când privesc fondul cauzei;

C. pot fi supuse unei verificări de înscrisuri dacă sunt contestate de partea potrivnică, însă numai atunci când instanţa de recurs judecă fondul după casarea cu reţinere;

28 În cazul repunerii în termen:

A. în toate situaţiile, partea va îndeplini actul de procedură în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării;

B. cererea de repunere în termenul de recurs trebuie făcută, de regulă, în 30 zile de la încetarea împiedicării;

C. efectuarea actului de procedură în termen de cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării nu mai face necesară şi depunerea unei cereri de repunere în termen, aceasta fiind subînţeleasă.

29 Reprezintă motive pentru care poate fi exercitată contestaţia în anulare specială:

A. citarea nelegală a recurentului care nu a fost prezent la ultimul termen de judecată;

B. faptul că hotărârea dată în apel, fără drept de recurs, a fost pronunţată cu încălcarea normelor privitoare la alcătuirea instanţei;

C. faptul că nelegala citare nu putea fi invocată pe calea apelului sau recursului

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII Nr. 2 Concursul pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. sesiunea 2020-2021 Institutul Național al Magistraturii

30 Excepţia de necompetenţă:

A. dacă este admisă are, în toate cazurile, un efect dilatoriu;

B. nu poate fi invocată din oficiu într-o acţiune privitoare la obligarea pârâtului la a încheia cu reclamantul un contract de vânzare-cumpărare care are ca obiect un imobil, însă numai dacă priveşte necompetenţa teritorială a instanţei;

C. în cazul cererilor privind prestaţii succesive, nu poate fi în nicio situaţie invocată din oficiu de către instanţă.

31 Dacă în recurs este respinsă cererea de recuzare a judecătorului formulată de recurent, acesta din urmă:

A. are dreptul de a declara recurs împotriva încheierii de respingere, în termen de cinci zile de la comunicarea acesteia;

B. poate să exercite contestaţie în anulare, invocând nelegala alcătuire a instanţei;

C. nu are interesul de a exercita recurs împotriva încheierii atunci când recursul declarat cu privire la fondul cauzei îi fusese admis.

32 Numai în cazurile anume prevăzute de lege:

A. nulitatea virtuală a actelor de procedură este şi absolută;

B. nulitatea actului de procedură nu este condiţionată de existenţa unei vătămări;

C. partea interesată poate renunţa la dreptul de a invoca nulitatea relativă a unui act de procedură.

33 Participarea la judecată a unui judecător incompatibil absolut:

A. este o cauză de caducitate a hotărârii;

B. atrage nulitatea necondiţionată de existenţa unei vătămări a actelor de procedură efectuate de judecătorul respectiv;

C. poate fi invocată pe calea revizurii.

34 Nu pot fi exercitate concomitent:

A. revizuirea şi recursul;

B. apelul şi contestaţia în anulare de drept comun;

C. revizuirea şi contestaţia în anulare.

35 În cazul intervenţiei voluntare accesorii:

A. interesul terţului de a interveni se confundă cu acela al părţii pe care o apără;

B. cererea de intervenţie nu poate fi disjunsă de cererea principală, însă numai dacă intervenţia a fost făcută în apărarea reclamantului;

C. apelul exercitat de cel care a intervenit în apărarea reclamantului se socoteşte neavenit dacă apelul declarat de pârât este respins ca nefondat, iar reclamantul nu declarase apel.

36 Recursul incident:

A. dacă este admis, poate produce aceleaşi efecte ca un recurs principal;

B. este supus acelorași condiţii de exercitare ca şi recursul provocat;

C. este devolutiv.

37 Cererea de lămurire a hotărârii:

A. se soluţionează prin încheiere;

B. se soluţionează fără citarea autorului ei;

C. dacă este respinsă, atrage obligarea autorului ei la a-i plăti statului cheltuieli de judecată, care vor fi virate în fondul constituit în acest scop potrivit legii.

38 Contestaţia în anulare de drept comun:

A. este admisibilă dacă motivul pentru care a fost exercitată putea fi invocat pe calea apelului sau a recursului;

B. poate avea ca obiect numai o hotărâre dată în apel, fără drept de recurs;

C. este inadmisibilă dacă, anterior, aceeaşi parte atacase aceeaşi hotărâre cu o altă contestaţie în anulare, pentru alte motive.

39 Dezlegările instanţelor de recurs au caracter obligatoriu pentru instanţa care judecă fondul după casare:

A. dacă privesc probleme de drept sau necesitatea administrării unor probe;

B. numai atunci când recursul a fost judecat de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

C. şi atunci când recursul a fost judecat de o curte de apel.

40 Recursul incident:

A. poate fi declarat numai de intimatul din recursul principal;

B. poate fi declarat de un intimat împotriva altui intimat;

C. nu este limitat la motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) C.pr.civ. pentru declararea unui recurs principal.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII Nr. 2 Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie sesiunea 2020-2021 Institutul Naţional al Magistraturii

Secţia I Civilă - Jurisp CEDO

41 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, existența unui "bun actual" în patrimoniul unei persoane este condiționată de:

A. constatarea nelegalității naționalizării unui imobil printr-o hotărâre judecătorească definitivă

B. un titlu de proprietate necontestat, deși deținătorul său se află în imposibilitatea de a-și exercita dreptul de multă vreme

C. hotărârea definitivă și executorie prin care instanțele au recunoscut unei persoane calitatea de proprietar, dispunându-se restituirea bunului

42 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

A. este încălcat în lipsa unui mecanism care să asigure consecvență în practica instanțelor naționale și să înlăture incertitudinea în măsurile de implementare a legislației interne

B. este respectat dacă divergențele de interpretare provin de la aceeași instanță de ultim grad, deoarece interpretările contradictorii ar putea fi o consecință inerentă a oricărui sistem judiciar bazat pe o retea de instanțe de fond și de instanțe superioare cu competență în aria lor teritorială;

C. este respectat dacă, odată ce un stat a adoptat o soluție legislativă, aceasta nu este implementată cu o claritate și coerență rezonabile pentru a evita incertitudinea în rândul persoanelor la care se referă aplicarea acesteia.

43 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost interpretat în sensul că:

A. este efectiv numai dacă cererile și observațiile părților au fost analizate de către instanța sesizată, indiferent de circumstanțele cauzei;

B. nu este necesar un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte pentru a aprecia dacă instanța și-a îndeplinit obligația de a motiva hotărârea;

C. nerespectarea unui principiu de drept procesual reglementat de dreptul intern determină, în mod necondiționat, încălcarea art. 6 alin. (1) din Convenție.

44 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost interpretat, în sensul că:

A. impune instanțelor obligația de a efectua formalitățile de comunicare a actelor de procedură în scopul asigurării posibilității justițiabililor de a exercita căile de atac prevăzute de legea internă;

B. revine Curții obligația de a interpreta dispozițiile de drept intern pentru a stabili dacă instanțele naționale au aplicat corect normele de procedură;

C. revine instanțelor interne obligația de a aborda formal dispozițiile procedurale, nefiind imputabil acestora faptul că uneia dintre părțile din proces nu i-a fost comunicată hotărârea.

45 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost interpretat în sensul că:

A. poate fi justificată o diferență de tratament în protejarea drepturilor recunoscute de convenție, argumentându-se că presupusa discriminare nu ține cont de niciunul dintre criteriile enunțate la art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

B. discriminarea poate fi invocată pentru orice diferență de tratament care duce la încălcarea drepturilor sau obligațiilor cu caracter civil prevăzute în dreptul intern;

C. o distincție este discriminatorie dacă este lipsită de justificare obiectivă și rezonabilă, adică nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit;

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII Nr. 2 Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sesiunea 2020-2021 - Institutul Național al Magistraturii

Timp de lucru: 3 ore

46 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr un accident de circulație, s-a decis că:

A. în cazul în care este posibil să se identifice producerea unui prejudiciu direct, situație care se regăsește în mod normal în cazul unui accident de circulație, locul acestui prejudiciu direct nu va putea fi punctul de legătură pertinent pentru stabilirea legii aplicabile, independent de efectele indirecte ale acestui accident;

B. articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II trebuie interpretat, pentru a stabili legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr un accident de circulație, în sensul că pagubele legate de decesul unei persoane într un astfel de accident survenit în statul membru al instanței competente și suferite de rudele apropiate ale acesteia care au reședința într un alt stat membru trebuie să fie calificate drept „efecte indirecte" ale acestui accident.

C. stabilirea legii aplicabile nu determină sfera persoanelor ce pot invoca prejudiciul propriu și nici prejudiciile suferite de rudele apropiate ale victimei.

47 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la admisibilitatea cererii de pronunțare a unei întrebări preliminare, s-a decis că:

A. în situația în care dispozițiile din legislația derivată a Uniunii Europene nu sunt aplicabile nici direct, nici indirect împrejurărilor speței deduse judecății în fața instanței naționale, cererea este inadmisibilă;

B. necesitatea de a asigura interpretarea uniformă a normelor dreptului european nu justifică extinderea competenței Curții, atunci când aplicabilitatea dispozițiilor de drept ale Uniunii a fost determinată de transpunerea acestora în dreptul național;

C. lipsa fundamentării pe elemente ce definesc cadrul juridic și factual din litigiul principal justifică extinderea competenței Curții, dacă în cuprinsul cererii se face trimitere la legislația primară a Uniunii.

48 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate persoanelor ca urmare a încălcării dreptului Uniunii, s-a reținut că:

A. poate fi angajată numai dacă încălcarea a fost generată de entitățile naționale administrative competente să pună în aplicare legislația europeană;

B. revine Curții obligația de a stabili criteriile care permit determinarea întinderii reparării prejudiciului, acestea neputând fi mai puțin favorabile decât cele referitoare la acțiuni asemănătoare întemeiate pe dreptul intern;

C. încălcarea este suficient de gravă dacă hotărârea judecătorească a fost pronunțată de instanța internă de ultim grad cu încălcarea evidentă a jurisprudenței Curții de Justiție;

49 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la raportul dintre dreptul european și dreptul național, s-a decis că:

A. revine Curții obligația de a interpreta normele de drept intern ale statelor membre pentru a evalua eficacitatea protecției acordate dreptului unional;

B. dreptul uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune pronunțării unei hotărâri într o cauză judecată în lipsă împotriva unui pârât căruia, ca urmare a imposibilității de a-l localiza, i-a fost comunicat actul de sesizare a instanței prin publicare potrivit dreptului național, cu condiția ca instanța sesizată să se fi asigurat anterior că toate demersurile impuse de principiile diligenței și bunei credințe au fost întreprinse pentru a-l găsi pe acest pârât;

C. revine statelor membre obligația de a utiliza remediile disponibile pentru punerea în aplicare a dreptului Uniunii, cu excepția situației când normele de drept intern se opun aplicării drepturilor conferite de dreptul european.

50 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la regulament ca act juridic al Uniunii, s-a decis că:

A. în virtutea naturii și a funcției sale în sistemul izvoarelor de drept ale Uniunii, are aplicabilitate generală și este susceptibil să confere particularilor drepturi pe care instanțele naționale au obligația să le protejeze, dacă dispozițiile regulamentului au fost transpuse în dreptul intern;

B. este contrar principiului securității juridice și forței obligatorii aferente regulamentelor Uniunii, spre exemplu, să se dea articolului 19 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1393/2007 o interpretare potrivit căreia o cerere de repunere în termen ar mai putea fi introdusă într un termen prevăzut de dreptul național, deși ea nu mai este admisibilă în temeiul unei dispoziții obligatorii și direct aplicabile a acestui regulament.

C. aplicabilitatea directă presupune că normele dreptului european trebuie să-și producă totalitatea efectelor de o manieră uniformă în toate statele membre, cu excepția situației când dispozițiile din regulament sunt înlăturate printr-o procedură constituțională.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII Nr. 2 Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sesiunea 2020-2021 Institutul Național al Magistraturii